ФРАНЦУСКА

ПРИРЕДБА У КУЛТУРНОМ ЦЕНТРУ СРБИЈЕ У ПАРИЗУ

Музиком славили српске манастире

Петар Голубовић

Лепота речи и нота

- Уживали смо у лепоти речи и нота, уметници су изузетно сликовито дочарали све дражи које долазе из срца Балкана - коментар је проф. Ковиљке Јастребић. Стоматолог Братислава Бановић додаје:
- Прелепи манастирски звуци Богом дати и поезија која излази из душе. То је Божја опера!

Ни жестока врућина није омела Парижане да се у великом броју окупе у Културном центру Србије, а још мање аутору текста и музике Властимиру Шаркаменцу Станисављевићу и његовим гостима из Београда: Славку Николићу (тенор), Миодрагу Чолаковићу (клавир) и Петру Голубовићу (гитара). Тема вечери су "Радосне манастирске песме" и "Кршне гране јоргована", мелодијом описана Властина поезија, пуна ритма и емоција, што су окупљени прихватили повицима: "Браво". А сви су кроз музику путовали до српских манастира, по много чему чаробних. Зато је тај концерт био толико успешан.

И, гле, што је атмосфера ужаренија задовољство извођача се појачавало кроз потребу даровања мајсторства и емоција. Треба да се памти и да српски манастири вечно живе, како напомену аутор Власта: "Да се народ сећа, да светиња буде већа".

А шта се ту чуло и на екрану видело? Па, "кад Дечани засветле и небеса се дигну високо", на шта славуј Славко дигне глас. Или, "Савин Хиландар, где нам је вере жар", а Славко се претвори у анђела.

Текло је и као на часу веронауке. Јунакиња једне песме прича: "Порасла сам уз манастир и ту под вишњом нашла Божји мир" и "Свако тражи пара свог, одзгор слику гледа бог". И, сви јој веровали.

ФОТОГРАФИЈЕ: О. ЂОКОВИЋ

ПОСЛЕ КОНЦЕРТА: Дружење с дијаспорцима

Виртуоз Миодраг и Петар Гојковић

ВЛАСТА КАО МОКРАЊАЦ

- Осам година смо радили на овом делу и успели да га заокружимо. Власта је изузетно талентован композитор, ни на кога не личи, нико више не пише тако. Укратко, данашњи је Мокрањац - речи су оперског певача Славка Николића.

У наставку концерта разлелујале се етно боје, кроз стихове и музику окупљени наставили шетњу матицом.

За финиш Власта оставио родни Неготин, овако га опева: "Да л" се сећаш, одрасли смо скупа и сад кад се у те вратим, срце ми залупа". Онда Славко отпусти дуго:"Х-е-е-ej-j-j-j...!"

Задовољан и Петар Гојковић, јер је све ово уприличио у оквиру Дана српске културе у Паризу. А и нека зна матица, у Паризу је живља него на свом извору.

О. Ђ.